

Čís. 181 dis.

Ak sú záujmy tej strany, ktorú zastupuje advokát v základnom spore, totožné so záujmom hlavného intervenienta, ustanovenie § 47 adv. por. nebráni, aby v hlavnom intervenčnom spore zastupoval súčasne aj hlavného intervenienta.

(Rozh. zo dňa 11. decembra 1933, Ds III 39/32.)

Disciplinárny súd prvej stolice uznal obvineného advokáta Dr. F. F. vinným disciplinárnym previnením podľa §§ 47, 68 lit. a) adv. zák., ktoré vraj spáchal tým, že prijal od M. T-ej poverenie, aby ju zastupoval pred súdom ako žalovanú v civilnom spore, a potom podal menom K. V-ej a spol. hlavnú intervenčnú žalobu o ten istý predmet sporu a v tomto hlavnom intervenčnom spore žiadal vo veci samej i čo do útrat posúdiť M. T-ovskú, tedy svoju predošlú stránku.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovel odvolaniu obvineného, zrušil rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice a uložil tomuto súdu, aby vo veci znova jednal a rozhodol.

D ô v o d y:

Sťažovateľ vytýka v odvolaní, že prvostupňový disciplinárny súd porušil práva obhajoby tým, že nenariadil svedecký výsluch M. T-ej o tej okolnosti, že si ona sama žiadala, aby K. V-ovská ju napádla hlavnou intervenčnou žalobou, pretože záujmy M. T-ej a K. V-ovskej sa úplne kryly a bolo s M. T. dohovorené, že ona na prvom pojednávaní žalobu uzná a že nebude znášať žiadne útraty, a že nesprávne posúdil vec po právnej stránke, lebo bolo len mechanickou formalitou, žiadal-li obvinený v hlavnom intervenčnom spore od svojej strany v základnom spore zaplatať útraty a, pretože záujmy M. T-ej a K. V-ovskej boli totožné, obvinený sa neprevinil proti ustanoveniam § 47 advok. por.

Podľa § 47 adv. por. není dovolené advokátovi zastupovať v jednom a tom istom čase a v tej istej, alebo s ňou v podstatnom súvisе súčasnej veci obidve stránky. Ustanovenie § 47 adv. por. mohlo by obvinenému prekážať, aby zastupoval v hlavnom intervenčnom spore žalobkyňu K. V. proti M. T-ej, ktorú zastupoval v základnom spore, ak by záujmy M. T-ej neboly v oboch sporoch totožné. Keď by sa však dokázalo, že okolnosti, o ktorých bola M. T. ako svedkyňa vedená, sú pravdivé, nebolo by možno tvrdiť, že obvinený tým, že podal hlavnú intervenčnú žalobu aj proti M. T., porušil už ustanovenie § 47 adv. por., lebo hlavná intervenčná žaloba predpokladá, aby byly žalované obe strany základného sporu a podaním hlavnej intervenčnej žaloby nemusely byť v konkrétnom prípade poškodené záujmy M. T-ej. Pretože okolnosti, ktoré maly byť výsluchom M. T-ej zistené, sú čo do totožnosti záujmov závažné, bolo vyhovené odvolaniu obvineného a rozhodnuté tak, ako je vo výroku uvedené. Pri novom pojednávaní bude ďalej dôležité vypočuť ako svedkov o tom istom dôkaznom predmete aj K. V-ovskú a Š. S., ktorí údajne o ujednaní M. T. s obvineným majú vedomosť.